

Raibu raibā vasariņa bērnu nometnēs

| 1.lpp.

Šovasar pašvaldības daļēji finansētājās dienas nometnēs maksā, ar ko jāērķinās vecākiem, ir atšķirīga – 25 eiro, 70 eiro, 150 eiro, arī 295 eiro un uz augšu. Par diennakts nometni izmaksas ir vēl lielākas: 384 eiro un 488 eiro. Līdz ar to vecāki kalkūlē, kur savu bērnu var palaist, un meklē sev atbilstošas iespējas. "Jāsaka palīdzības arī Bērnu un jaunatnes centram, kas nerīko nometnes, bet radošuma dienas. Tur izmaksas ir mazākas. Bet mēs redzam, ka nometnes, kas ir saturiski interesantas un kur bērns saņem daudz lietas, piepildās ātri, arī neraugoties uz dārgo piedāvājumu." Gan ēdināšana un izmitināšana, gan piesātināta dienas programma un piedāvātās aktivitātes ir tās lietas, kas veido nometnes izmaksas. "Tas, cik galu galā nometne izmaksā, ir ļoti atkarīgs no nometnes rīkotāja, vadītāja. Ko viņš grib saviem nometnes dalībniekiem dot," skaidro A. Jankovska.

Viņa atgādina, ka līdz 14. jūlijam Izglītības pārvalde aicina iesniegt pieteikumus pašvaldības līdzfinansējuma saņemšanai konkursā par Ukrainas un Latvijas bērnu un jauniešu nometņu organizēšanu. "Šīs nometnes būs par brīvu, no vecākiem netiks prasīts līdzfinansējums, līdz ar to šī ir iespēja tiem, kam varbūt finansiālie apstākļi nav ļāvuši savu bērnu kaut kur palaist iepriekš." Plānots, ka nometnēs puse dalībnieku būs latviešu bērni, otra puse ukraiņu bērni un jaunieši vecumā no 1. līdz 12. klasei. "Tā kā piedāvājums no valsts nāca pavēlu, tad šīs nometnes notiks augustā," atzīmē A. Jankovska.

Vairāk jādomā par mazākajiem

Divu bērnu mamma Zane atklāj, ka viņas 14 gadus vecā meita šovasar apmeklējusi volejbola nometni un gaidāma vēl viena. Tā kā patlaban ģimene remontē iegādāto mājokli un ir citas vajadzības, septiņus gadus vecajam dēlam, kam septembrī jāuzsāk skolas gaitas, diemžēl kādai vasaras nometnei naudas nepietiek. "Nesūtu, jo ir dārgi. Visu nevaram," nācies secināt liepājnieci. "Pēc Jāņiem apmeklēt bērnudārzu vairs neļāva, līdz ar to vienu nedēļu puiku pieskatīja vecvecmāmiņa, jo viena ome strādā un otra bija slima. Vēl pati ņemu atvaļinājumu. Kaut kā pielāgojamies. Var dažkārt atstāt ar māsu, bet viņai

tomēr citas intereses."

Divu puiku māmiņa Aija teic, ka ir laimīga, jo sporta skola organizē nometnes, turklāt vasarā zēniem notiek arī treniņi, vienam vēl ir mūzikas nodarbības. "Līdz ar to es, pat ļoti gribēdama, nevarētu bērnus vēl kaut kur palaist. Nedēļa patiesībā ir diezgan piesātināta. Tādēļ nekādas alternatīvas nemeklēju, jo bērni ir gana nodarbināti." Aijas dēliem ir 10 un 12 gadi, un māmiņa pieļauj, – ja bērni būtu mazāki, satraukums par to, ko ar viņiem iesākt vasaras brīvlaikā, būtu lielāks. "Viņi ir tādā vecumā, kad īstenībā nav baigi pieskatāmi. Brauc uz treniņiem, nodarbībām, satiek draugus. Viņu vecums jau ir tāds, kad nav vairs jāiespringst."

"Piedāvājums jau īstenībā ir foršs, jautājums tikai par izmaksām," savukārt teic trīs bērnu mamma Daina, kurai viens bērns mācās 2. klasē, bet abi pārējie vēl ir bērnudārznieki. "Gribētu jau, lai vismaz diviem vecākajiem bērniem ir interesanta, aktīva, aizraujoša vasariņa, taču, ja pārēķinu, cik par abiem kopā būtu jāsamaksā par septiņu vai desmit dienu nometni, saprotu, ka tā ir ļoti liela summa pret mūsu ģimenes budžetu. Turklāt bez nometnes vēl arī visi gribam kaut kur aizbraukt, kādā ceļojumā. Esmu jau arī novilkusi līdz pēdējam, tāpēc pieļauju, ka vietu nometnēs vairs nav, vismaz tajās, kas ir salīdzinoši lētākas. Vecākais bērns apmeklē sporta nodarbības, kas ir četras reizes nedēļā, vismaz tā aizpilda brīvās dienas. Arī mēs, pieaugušie, plānojam savu laiku tā, lai pēc iespējas vairāk būtu kopā ar brīvlaisto skolēnu un viņš dienas nevadītu vienatnē."

Vecāku jautājums: kas iekļauts cenā?

Otrdien noslēdzās septiņu dienu nometne "Liepājas pētnieks", kurā piedalījās 25 zēni un meitenes vecumā no 7 līdz 10 gadiem. "Vēlējamies bērniem parādīt, cik Liepājas vide ir daudzveidīga, ka var radoši un interesanti pavadīt laiku vietās, par kurām viņi varbūt nemaz neiedomājas," teic viena no nometnes organizatorēm Elita Karzone, iepazīstinot ar izstrādāto programmu. "Mums bija mūzikas diena, zinātnes eksperimentu diena, daudz staigājām ar kājām. To uzsvēra arī vecāki, ka tas ir vajadzīgs, ņemot vērā, cik daudz laika bērni pavadā pie ierīcēm." E. Karzone rezumē, ka

"Liepājas pētnieka" dalībnieki veica zinātniskus eksperimentus kopā ar pedagoģi Solveiģu Getiņu, par redzēto paužot neviltoju sajūsmu. Uz iesaisti mudināt nebija nepieciešams, kādā brīdī, jautājot pēc palīga, pacēlās daudzas rokas.

rīkojuši nometni, kas ir aktīva, izglītojoša un daudzpusīga, tāpēc iekļauti pārgājieni, Svētās Trīsvienības katedrāles torņa, Loču torņa un Jūrnieceības koleģijas mācību kuģu apmeklējums, muzeju apskate, teātra izrādes tapšanas aizkulisēs un iejušanās aktiera tēlā, mūzikas instrumentu spēle, lego pilsētas būvēšana, grafiti meistarklase, bišu vaska sveču darināšana, smilšu mandalu darbnīca un citas aktivitātes.

"Mums tā bija pirmā nomet-

ne, ko rīkojām. Tagad vētīsim, kā mums gājis. Ar bērniem it kā iepriekš bijām strādājušas, bet tas bija citādāk, nekā tagad, kad jāuzņemas atbildība uz nedēļu," saka E. Karzone. Viņa priecājas par labvēlīgajiem laikapstākļiem visu septiņu dienu garumā. Piedalījušies ne tikai liepājnieki, bet arī bērni no Nīcas.

Kādu nometni rīkot, diskutēts daudz, un darbs pie izstrādes noticis aprīlī. "Runājām, kas ir tas, ko mēs gribam parādīt. Duelējā-

mies arī par finansiāli dārgām lietām, kur ir dalības maksas, jo piedāvātajai gala summai bija jābūt daudz maz adekvātai." Beigu beigās nometnes vērtība izkristalizējās uz 250 eiro. Tā kā saņemts pašvaldības līdzfinansējums, vecākiem par nometni bija jāmaksā 180 eiro. "Mēs šādā konkursā startējam pirmo reizi, un īstenībā līdzfinansējums no pašvaldības bija maza daļa, kas saturiski varēja nodrošināt maksimums divas dienas. >>

ES DOMĀJU TĀ: KĀ BĒRNĪBĀ PAVADĪJĀT VASARAS?

Viktorija Agapova – trīs bērnu mamma:
– Lielāko daļu dienas pavadīju pilsētā ar draugiem, sētas

bērniem. Draudzējās, kopā spēlējās bērni no dažādiem pagalmiem. Skrējām, spēlējām spēles, ķerītes. Cēlām štābiņus, būdiņas, kāpām kokos. Neviens mums nejaudāja, nepiedāvāja, ko darīt, paši visu vienmēr izdomājām, organizējām. Draudzējāmies ar bērniem, kuru vecāki bija atbraukuši uz Liepājas sanatoriju.

Kristīna Zemīte – meklē darbu:

– Vasarās vienmēr dzīvoju laukos pie omītes, jo mamma strādāja. Palīdzēju dažādos darbos, bija siena talkas, peldēšanās dīķī.

Mežā lasīju zemenītes un ēdu ar lauku pienu. Staigāju ar plikām kājām, bez apaviem, biju nodegusi brūna. Atmiņas visjaukākās un pozitīvākās.

Mārtiņš Piķelis – strādā:
– Kad biju pavisam maziņš, atceros, ka kādu laiku padzīvoju laukos. Vēlāk

vasaras pagāja pārsvarā stadionā, jo trenējos futbolā. Bija futbola nometnes Bernātos. Citās bērnu nometnēs neesmu bijis. Vēlāk, kad vairs netrenējos, brīvais laiks vasarās pagāja pludmalē.

Marina Pumpure – manikīre:
– Bērnībā ar māsu burtiski rāvāmies pie vecvecākiem uz Kapsēdi, cik ļoti

gribējām būt tur. Atceros, viņi mums ar māsu maksāja naudu par izravētām dobēm, lai mums būtu motivācija strādāt. Pēc darba gājām peldēties uz plienīti. Vectēvs parasti uz vasaru paņēma vairākus bērnus no bērnunama, un tad mēs visi draudzējāmies.

Sallija Kalniņa – atpūšas:

– Laiku vadīju savā dzimtajā pilsētā kopā ar citiem sētas bērniem, spēlējoties uz ielas, kamēr vecāki strādāja. Barojām kaķus, slaucījām ielu, spēlējām badmintonu un citas spēles, rotaļājāmies, spēlējāmies pagrabos. Savu laiku organizējām tikai paši. Bija laimīga bērnība. Pusaudzā vecumā bija dažas nometnes, tad jau vasarās arī strādāju.

